

Postanowienie Sądu z dnia 10 lutego 2012 r. — AG przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-98/11 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zwolnienie po okresie próbnym — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Odwołanie oczywiście bezzasadne*)

(2012/C 89/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AG (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i V. Montebello-Demogeot, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie F-25/10 AG przeciwko Parlamentowi, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylene tego postanowienia.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.*
- 2) *AG pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty postępowania poniesione przez Parlament Europejski.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 16.4.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 25 stycznia 2012 r. — MasterCard i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-330/11) ⁽¹⁾

(*Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty w ramach badania dotyczącego kosztów ponoszonych przez kupców i korzyści związanych z akceptowaniem różnych form płatności — Dokumenty pochodzące od osoby trzeciej — Dorozumiana odmowa dostępu — Interes prawny — Wyrażna decyzja przyjęta po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania*)

(2012/C 89/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone); MasterCard International, Inc. (Wilmington); MasterCard Europe (Waterloo, Belgia) (przedstawiciele: B. Amory, V. Brophy oraz S. McInnes, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clutche-Duvieusart oraz V. Botka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji odmawiającej przyznania skarżącym dostępu do niektórych dokumentów sporządzonych przez osoby trzecie w

ramach badania dotyczącego „kosztów ponoszonych przez kupców i korzyści związanych z akceptowaniem różnych form płatności”

Sentencja

- 1) *Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 17 stycznia 2012 r. — Afriqiyah Airways przeciwko Radzie

(Sprawa T-436/11) ⁽¹⁾

(*Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją w Libii — Wycofanie z listy zainteresowanych osób i podmiotów — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania*)

(2012/C 89/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Afriqiyah Airways (Trypolis, Libia) (przedstawiciel: adwokat B. Sarfati)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Joséphidès i B. Driessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/300/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. L 136, s. 85) w części, w jakiej dotyczy ona skarżącej.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Każda ze stron pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2012 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Carapelli Firenze (Maestro de Oliva)

(Sprawa T-4/12)

(2012/C 89/42)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Aznar Alonso)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Carapelli Firenze SpA (Tavarnelle Val di Pesa (Firenze), Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie niezgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (obecnie rozporządzenie nr 207/2009) decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września 2011 r. w sprawie R 1612/2010-2, którą uchylając decyzję Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 20 lipca 2010 r. wydaną w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 1344995, odrzuciono zgłoszenie jako wspólnotowego znaku towarowego znaku objętego międzynarodową rejestracją nr 938.133 dla części zgłoszonych towarów z klas 29 i 30;
- obciążenie strony pozwanej, i odpowiednio interwenienta, wszystkimi kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami powstałymi w kolejnych etapach postępowania administracyjnego w sprawie sprzeciwu i odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy z elementem słownym „Maestro de Olivia” dla towarów z klas 29 i 30

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Carapelli Firenze SPA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny krajowy znak towarowy „MAESTRO” dla towarów z klas 29 i 30.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie skargi i odrzucenie zgłoszenia dla części towarów objętych zgłoszeniem

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) i innych powiązanych przepisów rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ używanie przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, stanowi celową zmianę wyjściowej koncepcji znaku towarowego, który przedstawia ów znak towarowy powołany w sprzeciwie, w wyniku czego dochodzi do istotnej zmiany charakteru odróżniającego znaku towarowego „MAESTRO”, oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2012 r. — Andechser Molkerei Scheitz przeciwko Komisji

(Sprawa T-13/12)

(2012/C 89/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Niemcy) (przedstawiciel: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1131/2011 zmieniającego załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do glikozydów stewiolowych, w zakresie w jakim dopuszcza ono glikozydy stewiolowe uzyskiwane z liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni tylko jako dodatek do żywności, a nie jako roślinny składnik spożywczy pochodzenia rolniczego lub środek aromatyzujący;
- stwierdzenie, że co do zasady Unia Europejska zobowiązana jest do pokrycia szkód poniesionych przez stronę skarżącą ze względu na fakt, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1131/2011 zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 dopuszcza glikozydy stewiolowe uzyskiwane z liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni do wykorzystania tylko jako dodatek do żywności, a nie jako roślinny składnik spożywczy pochodzenia rolniczego lub środek aromatyzujący, zaś inne przedsiębiorstwa w dalszym ciągu stosują glikozydy stewiolowe do wytwarzania szych konwencjonalnych produktów mlecznych, co prowadzi do wykluczenia strony skarżącej z rynku, podczas gdy przepisy rozporządzeń (WE) nr 834/2007 i 889/2008 zakazują stronie skarżącej, jako mleczarni ekologicznej i producentowi wyrobów ekologicznych, stosowania glikozydów stewiolowych jako dodatków do żywności, także wówczas, gdy uzyskiwane są one w drodze ekstrakcji z ekologicznie uprawianych liści stewii, zgodnie z procedurą zatwierdzoną przez prawo Unii w dziedzinie produktów ekologicznych.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zaskarża rozporządzenia Komisji (WE) nr 1131/2011 zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do glikozydów stewiolowych⁽¹⁾, w zakresie w jakim dopuszcza ono glikozydy stewiolowe uzyskiwane z liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni tylko jako dodatek do żywności, a nie jako roślinny składnik spożywczy pochodzenia rolniczego lub środek aromatyzujący.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy: naruszenie zasady non ultra vires

Strona skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja błędnie potraktowała glikozydy stewiolowe uzyskiwane z liści rośliny *Stevia rebaudiana* Bertoni jako dodatek do żywności, wobec czego wydając zaskarżone rozporządzenie instytucja ta przekroczyła przyznane jej kompetencje. Glikozydy stewiolowe mają różne smaki. Dlatego nie stosuje się ich jako dodatków do żywności ze względów technologicznych, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008⁽²⁾, lecz wykorzystuje się je do nadawania aromatu lub smaku w rozumieniu motywu piątego tego rozporządzenia. Glikozydy stewiolowe należało zatem zaliczyć do kategorii roślinnych składników spożywczych lub środków aromatyzujących. Oznacza to, że Komisja działała ultra vires.